وادیا وهو مذکور لانه کان فی مقام بیان الاختصار فی المثال المذکور اولا
وتمام البیت مع ما علیه ٭ مررت علی وادی السباع ولا اری
کوادی السباع حین یظلم وادیا ٭ اقل به رکب اتوه تنائیة
واخوف الا ما وقی الله سالما ٭ لان اصله لا اری وادیا اقل به رکب
منهم نزلوا فی وادی السباع واستغنی بذکر ثانیا الرکب اسم جماعة
الرکبان وهو مخصوص برکبی الابل والثانی مرادف الوادی کما تجیئ
ادعی وهو الکث والثانی وسایر یاء السری والمسیر فی البیت قلبت
لا اری ما من رویة البصر او من رویة القلب فعلی الاول وادیا مفعوله
وکوادی السباع مفعوله الثانی وعلی التقدیر الثانی حینئذ یظلم ظرف المستفاد
من الکاف والواو فی ولا اری ما اعترضیة او حالیة والفاء فصیحة وادیا
بجاریة متعلق باقل والمجرور الی وادیا ورکب فاعل اقل وجملة اتوه صفة له
وما به تمییز عن نسبة اقل الی رکب او منصوب علی المصدریة ای اقل به
عطف علی اقل وضمیر به لمعنی المفعول اسند الی ضمیر وادیا والمعنی اقل
رکب منهم بوادی السباع واخوف منه وما فی الا ما وقی الله
مصدریة وسالما ای رجالا سالما یا مفعول وفی المثنی نوع ای

وقوله

نزلوا وادی السباع حال منه قدم
علیه وعلی الثانی وادیا مفعوله
الاول ٭

وادیا

وادیا اقل واخوف فی کل وقت الا انی وقت وفاته الله سالما یا
تقول مررت علی وادی منصوب السباع لکثرتها فیها والحال
انی لا اری مثل وادی السباع حین احاط به الظلام وادیا آخر یوقف
الرکب به اقل منه توقفهم بوادی السباع ویکون ذلک الوادی اخوف
منه وادی السباع فی وقت الا وقایة الله سبحانه رکبا سالما یا
سالما فی السبیل فیه غیر الآفات والمخافات ولو عبرت بالعبارة الاولی
لم یستقم المعنی لان الرکب لا یقلب ولا اری وادیا اقل به رکب اتوه منه بوادی السباع
ولما قسم المصراع الکلمة الی اقسامها الثلاثة علی وجه علم منه ان بین الاقسام
حدة کل واحد منها ولم یکتف بذلک القدر بل صدر مباحث الاسم
بتعریفه فلما وصلت السورة الی مباحث الفعل سلک تلک الطریقة
وصدرها بتعریفه فقال **الفعل ما دل** ای کلمة دلت علی معنی
کائن فی نفس الامر فی نفس دل یعنی الکلمة والمراد بکون المعنی فی نفس
الکلمة دلالتها علیه من غیر حاجة الی ضم کلمة اخری الیها لاستقلالها
بالمفهومیة فرجع کون المعنی فی نفسه وکونه فی نفس الکلمة الی امر
واحد هو استقلالها بالمفهومیة لکن المطابق لما ذکر فی وجه الحصر

Copyright © King Saud University